

AC Børnehjælps projektkoordinator Cathe Pedersen er lige vendt hjem fra en fem ugers kombineret arbejdsrejse og privat sprogrejse til Bolivia og Ecuador. På rejsen besøgte hun bl.a. AC Børnehjælps mangeårige projektpartner Fundación Niñez y Vida.

Fundación Niñez y Vida – fokus på barndom og liv

Tekst: Projektkoordinator Cathe Pedersen.

Redaktion: Kommunikationsmedhjælper Susanne Dencker.

Efter halvanden uge med spanskundervisning gav jeg mig selv min første arbejdsmæssige udfordring kun på spansk. Jeg boede i Quito ikke så langt fra AC Børnehjælps mangeårige projektpartner Fundación Niñez y Vida (FNV). AC Børnehjælp har gennem mange år samarbejdet med FNV om korte udviklingsprojekter og et antal fadderskaber gennem tiden. Selv om jeg var på privat sprogrejse til Ecuador, så drev mit nysgerrige socialrådgiver- og projektkoordinatorvæsen mig naturligvis på besøg. Ikke uden en vis bæven med kun 1½ uge på den spanske skolebænk.

Hjælpepaletten er stor

FNV har arbejdet for børns vilkår og rettigheder i 33 år. I gennem årene har man taget initiativ til et utal af aktiviteter for at forbedre fattige ecuadorianske børns tilværelse. Og dem er der desværre rigtig, rigtig mange af. Bl.a. driver organisationen fem velfungerende socialpædagogiske dagcentre for børn og deres familier. De enkelte centre er målrettet børn i forskellige aldersgrupper og med forskellige problemer og behov. Paletten er stor. Børnene og deres familier kan få praktisk støtte til at søge læge, hjælp til at få styr på administrative og officielle ting, vejledning til at planlægge familiens økonomi. Man støtter også familier, hvor der er massive sociale problemer, som vold, prostitution, arbejdsløshed og misbrug. FNV har desuden ønske/ambitioner om at oprette et center for mødre, der har svært ved det kærlige og ikkevoldelige forældreskab. Her skal de undervises i alternative opdragelsesmetoder og have mulighed for at indgå i forskellige støtte/selvhjælpsgrupper.

Vold som opdragelsesmetode er kulturelt accepteret

Jeg blev hjerteligt modtaget af organisationens daglige leder Sonia. Vi kørte straks på besøg på centeret "Tierra de hombres" 'Mans land' som AC Børnehjælp

har støttet. Centeret har til huse i Toctivco, der er et af Quitos mest socialt belastede områder. 35 glade quitorianske børn i alderen fra 2-5 år mødte mig.

På centeret opfatter man både barnet som en del sin familie og som et individ med særlige behov og interesser. Der er stor fokus på forskellige former for leg og stimulering: fysisk, mental/emotionel, intellektuel og kulturel. Centrets ressourcer er begrænsede, men pædagogerne gør et ekstremt godt og professionelt arbejde for at skabe en tæt og tryk kontakt til familierne. Det er en forudsætning for et godt og fremadrettet samarbejde omkring det enkelte barn. Miriam, som er ledende plejer på centret fortæller, at vold i familierne er det største sociale problem. Det er det, fordi det er en kulturelt accepteret opdragelsesmåde. Mange familier er af den opfattelse, at man faktisk ikke kan opdrage et barn, uden at banke det. Det er derfor en balancegang at gå i dialog

med familierne om disse problemer, som anses for et privat anliggende.

Forældrene betaler selv 10 USD om måneden pr. barn, for at det kan gå på centeret. Derudover bidrager Staten med 25%. Det er dog langt fra nok til at drive centret, og organisationen henter resten af finansieringen fra forskellige donorer rundt om i verden.

Bestod forståelsestesten på spansk

Og sproget, hvordan gik det med mit spirende spanske? Alle på FNV var søde til at tale langsomt og artikuleret. De udviste også beundringsværdig tålmodighed, når jeg med stor koncentration konstruerede mine spørgsmål på spansk. Jeg vil vove den påstand, at jeg forstod langt det meste. Og at vurdere på deres svar på mine spørgsmål, så de må også have forstået, hvad jeg har sagt. Jeg

vurderer dog, at de nok har været lige så trætte som mig efter en lang, men

dejlig, opløftende og fagligt berigende eftermiddag.